

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ З ВІДБУДОВИ ЗРУЙНОВАНИХ ПРОМИСЛОВИХ ОБ'ЄКТІВ ПІД ЧАС ВОЄННИХ ДІЙ

Кузніченко О. М.

Суттєве зниження вартості відновлювальних робіт з ліквідації наслідків воєнних дій, а також скорочення термінів відбудови промислових підприємств може бути досягнуто завдяки організації випуску продукції на виробництвах з використанням спрощених технологій.

Ключові слова: воєнні дії, руйнація, відновлювальні роботи, відбудова, інженерно-технічні заходи цивільного захисту, небезпечний чинник, спрощені технології, спеціальна реконструкція.

Существенное снижение стоимости восстановительных работ по ликвидации последствий военных действий, а также сокращение сроков восстановления промышленных предприятий может быть достигнуто благодаря организации выпуска продукции на производствах с использованием упрощенных технологий.

Ключевые слова: военные действия, разрушение, восстановительные работы, восстановление, инженерно-технические мероприятия гражданской защиты, опасный фактор, упрощенные технологии, специальная реконструкция.

A significant reduction in costs of recovery in the aftermath of hostilities, as well as shortening the reconstruction of industrial enterprises can be achieved through the organization of production in industries using simplified technology.

Keywords: warfare, destruction, recovery, reconstruction, engineering civil defense measures, Hazard, simplified technology, special reconstruction.

Нині найбільш реальною загрозою для суверенітету й територіальної цілісності України є потенційно існуюча територіальна претензія суміжної країни, яка за певних обставин переросла в збройну агресію. У сучасних реаліях наша держава стикається з низкою невирішених питань, розв'язання яких безпосередньо пов'язане з виявленням матеріальних і фінансових втрат в умовах воєнних дій. Дуже гостро постає питання, як швидко та з мінімальними витратами відбудувати зруйновані об'єкти економіки. Згідно зі статтею 17 Кодексу цивільного захисту України про повноваження центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері цивільного захисту й визначає основні напрямки розвитку відомчої науки, виступає замовником наукових робіт, бере участь у проведенні прикладних науково-дослідних робіт щодо всебічного розвитку напрямків своєї відповідальності, розробляє й затверджує галузеві стандарти з питань цивільного захисту та рятувальної справи.

Серед таких науково-дослідних і наукових робіт особливе місце займають роботи, що торкаються стійкості функціонування промислових об'єктів у надзвичайних ситуаціях і особливо під час воєнних дій, у плані відбудови зруйнованих об'єктів економіки. Під сталим функціонуванням підприємств розуміється стійкість їх роботи в надзвичайних ситуаціях природного, техногенного, соціально-політичного та воєнного

характеру. У нашій країні під стійкістю роботи об'єктів економіки розуміють їх спроможність протистояти руйнівному впливу аварій, стихійних лих, воєнних дій і випускати продукцію в запланованому обсязі та номенклатурі, а при отриманні руйнувань або порушень зв'язків з кооперації та поставок сировини й енергетичних ресурсів відновлювати виробництво в мінімальні строки. Для цього необхідно проводити інженерно-технічні заходи.

Інженерно-технічні заходи цивільного захисту – це комплекс інженерно-технічних рішень, спрямованих на запобігання виникненню надзвичайних ситуацій, забезпечення захисту населення і територій від них та безпеки, що може виникнути під час воєнних (бойових) дій або внаслідок таких дій, а також створення умов для забезпечення сталого функціонування суб'єктів господарювання і територій в особливий період.

Зважаючи на той факт, що після воєнних дій будуть дуже обмежені трудові (міграція, евакуація, загибель людей), матеріально-технічні та фінансові ресурси, які будуть виділятися на відбудову зруйнованих підприємств, гостро постає питання про вибір і розробку ефективних способів відновлення спроможності зруйнованих об'єктів економіки та налагодження випуску продукції, необхідної народному господарству, у найкоротший термін з мінімальними затратами.

Відновлювальні роботи – це комплекс робіт, пов'язаних з відновленням будівель, споруд, підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності, які були зруйновані або пошкоджені внаслідок надзвичайної ситуації, зокрема воєнних дій.

Проведені автором дослідження показали, що суттєве зниження вартості відновлювальних робіт з ліквідації наслідків воєнних дій на промислових підприємствах може бути досягнуто завдяки організації випуску продукції на виробництві з використанням спрощених технологічних схем (спрощених технологій), із тимчасовим погіршенням якості продукції. Для цього передусім необхідно погодити показники якості продукції між виробником і споживачем, які будуть погіршені на особливий період. Об'єктам господарювання необхідно буде розробити тимчасові технічні умови, інструкції, технологічні регламенти та інші нормативні документи на цей період.

Під спрощеними технологічними схемами (спрощені технології) розуміються такі схеми, які дозволяють у найкоротший термін при обмежених матеріальних, фінансових і людських ресурсах організувати та відновити випуск продукції на зруйнованих під час воєнних дій об'єктах промисловості, з виключенням з технологічного процесу частини стадій і відділень, використовуючи при цьому мінімальний перелік технологічного обладнання. Іншими словами, відновлення спроможності виробництва на промислових об'єктах можливо здійснити без ряду не дуже важливих основних і допоміжних стадій та відділень, тобто скомпонувати технологічну схему з обладнання та комунікацій, які збереглися в умовах воєнних дій. При цьому між уцілілими та відбудованими модулями виробництва заново розраховуються нові

© О.М. Кузніченко, 2015

матеріальні, енергетичні та сировинні баланси згідно з тимчасовими нормативними документами на цю продукцію, яка деякий час буде погіршеної якості.

Така відбудова зруйнованого під час воєнних дій виробництва суттєво відрізняється від простої реконструкції в мирний час і цим роботам по ліквідації наслідків надзвичайної ситуації воєнного характеру надається автором особливе визначення – спеціальна реконструкція, – тобто це відбудова об'єктів економіки в особливий період з використанням спрощених технологічних схем. Указані обставини відрізняють розробку нормативних документів на відбудову зруйнованих виробництв від стандартного проектування промислових об'єктів, а також буде відрізнятися проведення спеціальної реконструкції в цих умовах від стандартного будівництва.

У такій ситуації проводити спеціальну реконструкцію, покладаючись лише на досвід і здоровий глузд, неможливо, оскільки для ефективного управління відбудовою зруйнованих промислових об'єктів доводиться розв'язувати складні оптимізаційні задачі. Для їх розв'язання необхідно широко використовувати обчислювальну техніку (персональні комп'ютери) з відповідним математичним і програмним забезпеченням.

Приведемо перелік найнеобхідніших задач з управління спеціальною реконструкцією при виконання відбудовних і відновлювальних робіт на об'єктах економіки, зруйнованих під час воєнних дій.

Оптимальне перекриття потоків у пошкоджених після воєнних дій мережах (вода, пара, газ, сировина, електричний струм і т. ін.) Для локалізації наслідків руйнування треба якнайшвидше перекрити ці мережі, щоб не виникли вторинні чинники ураження (вибухи, пожежі, затоплення).

Виявлення переліку будівель та споруд, обладнання, сировинних та енергетичних мереж, які уціліли під час воєнних дій і будуть задіяні при компонуванні спрощених технологічних схем для проведення спеціальної реконструкції.

Визначення оптимальних маршрутів доставляння будівельних бригад, технічних і транспортних засобів до зруйнованих об'єктів для проведення спеціальної реконструкції. У цей час дорожні мережі будуть завалені уламками будівель і споруд, поваленими деревами та опорами ліній електропередач. Як тільки в ПК будуть введені дані про зруйновані та уцілілі дорожні мережі, можна розв'язати цю задачу як для будівельних підрозділів, так і для технічних транспортних засобів різного ступеня прохідності.

Управління ресурсами для проведення спеціальної реконструкції. Якщо відомі зруйновані об'єкти, а також кількість ресурсів (будівельників, машин, механізмів, матеріалів), які виділені на спеціальну реконструкцію, постане задача розподілу цих ресурсів між об'єктами, та використання їх у визначені терміни. Залежність "час-ресурси" для кожного об'єкта дуже складна, але можна заздалегідь напрацювати в табличній формі набір ресурсів для кожного зруйнованого об'єкта та кожної спрощеної технологічної схеми загалом і погодити ці напрацювання з термінами відбудови виробництва.

Розробку нормативних документів для проведення спеціальної реконструкції необхідно виконувати з урахуванням етапів відбудови, тобто ці роботи необхідно проводити в декілька етапів, щоби після завершення кожного етапу підприємство могло виробляти спочатку

продукцію однієї якості, та в одному обсязі, потім кращої якості й в іншому обсязі і так до завершення повної відбудови з переводом виробництва у звичайний режим мирного часу.

Прокладення транспортних, енергетичних і сировинних мереж, трубопроводів по території зруйнованого об'єкту. Задача полягає в тому, щоб з'єднати на місцевості уцілілі частини цих мереж з новими лініями мереж в обхід перешкод. Цю модель можна розглядати у двох і трьох вимірах і з різними метриками. Усе це залежить від того, яка буде геометрія руйнації. Ця задача може вирішуватися двома шляхами – просте з'єднання всіх порушених мереж по черзі, а можливо ввести допоміжні точки з'єднання для розподілу цих ресурсів і вирішити проблему більш оптимально.

Найкращий варіант проведення спеціальної реконструкції міг бути в тому разі, якби спрощені технологічні схеми були напрацьовані заздалегідь. Тоді після воєнних дій, коли стануть відомі руйнування будівель, споруд, обладнання, транспортних та енергетичних мереж, необхідно буде тільки вибрати з бібліотеки спрощених технологічних схем таку схему, яка б оптимально прив'язувалася до уцілілих частин виробничого циклу і забезпечувала випуск продукції на підприємстві.

Згідно зі статтею 82 Кодексу цивільного захисту України проведення відбудовних і відновлювальних робіт здійснюється таким чином:

1. Організація та керівництво проведенням відновлювальних робіт за наслідками надзвичайних ситуацій покладаються на відповідні центральні органи виконавчої влади, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування, керівників суб'єктів господарювання, на території яких виникла надзвичайна ситуація.

2. До проведення відновлювальних робіт за рішеннями органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування залучаються підпорядковані їм сили цивільного захисту, місцеве населення.

3. Відновлювальні роботи проводяться за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, суб'єктів господарювання, інших джерел. Рішення про виділення коштів з резервного фонду бюджету приймаються Кабінетом Міністрів України, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями, виконавчими органами місцевого самоврядування, суб'єктами господарювання відповідно до рівня надзвичайної ситуації.

4. Загальні обсяги фінансування, що виділяються для проведення відновлювальних робіт, визначаються відповідно до проектно-кошторисної документації або зведених кошторисних розрахунків на проведення таких робіт, які готуються в установленому порядку.

Фінансове забезпечення відбудовних і відновлювальних робіт проводиться згідно зі статтею 93 Кодексу цивільного захисту України.

1. Фінансування заходів у сфері цивільного захисту здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, місцевих бюджетів, коштів суб'єктів господарювання, інших не заборонених законодавством джерел.

2. Обсяг фінансування, що виділяється потенційно небезпечними об'єктами та об'єктами підвищеної небезпеки для проведення необхідних заходів цивільного захисту, має становити не менше ніж 0,5 % обсягу валового доходу такого об'єкта.

Дослідження в галузі стійкості об'єктів економіки у

воєнний час показують, що найкраща динаміка зниження вартості спеціальної реконструкції можлива для південних регіонів України, де на зруйнованих підприємствах можна тимчасово відновити функціонування виробництва без будівель і споруд, з'єднавши тільки обладнання в спрощену схему технологічного процесу, що суттєво знизить затрати на відбудовні та відновлювальні роботи. Отже, ефективне управління відбудовою порушених об'єктів економіки неможливе без розв'язання задач спеціальної реконструкції, тобто проведення робіт з ліквідації наслідків воєнних дій із застосуванням спрощених технологій виробництва.

Виходячи з визначення стійкості функціонування підприємств у воєнний час, можна зазначити, що стійкість роботи об'єктів економіки залежить не тільки від механічної та фізичної міцності будівель, споруд та обладнання, але й від підготовленості цих підприємств до проведення відбудовних і відновлювальних робіт із застосуванням спрощених технологічних схем, тобто здійснення спеціальної реконструкції.

Література

1. Кодекс цивільного захисту України
2. Желібо Е.П., Заверуха Н.М., Зацарний В.В. "Безпека життєдіяльності: Навчальний посібник". Київ: Каравела, 2001. - 320 с.
3. Депутат О.П., Коваленко І.В., Мужик І.С. "Цивільна оборона": Навчальний посібник. - Львів: Афіша, 2000. - 336 с.
4. Повышение устойчивости работы объектов народного хозяйства в военное время / Под ред. Г.П. Демиденко. - К.: Вища школа, Главное издательство, 1984. - 232 с.

5. Защита населения и хозяйственных объектов в чрезвычайных ситуациях: Учебник / М.И. Постник. - Мн.: Выш шк., 2003. - 398 с.

6. Адміністративно-правовий режим воєнного стану. Монографія / С.О. Кузніченко. Х.: Право, 2014. - 232 с.

7. Кузніченко О.М. Спрощені технології - один із напрямків підвищення стійкості функціонування об'єктів господарської діяльності в надзвичайних ситуаціях // Наукові записки, ХЕПУ. - 2006. - № 1 (4).

8. Кузніченко О.М. Ліквідація наслідків надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру на об'єктах господарської діяльності // Наукові записки, ХЕПУ. - 2007. - № 1 (5).

9. Кузніченко О.М. Моделювання аварій на об'єктах господарської діяльності з метою підготовки фахівців для їх запобігання та ліквідації наслідків // Наукові записки, ХЕПУ. - 2009. - №1 (7).

10. Кузніченко О.М. Основні задачі з безпеки життєдіяльності, які необхідно вирішувати керівництву об'єктів господарської діяльності при ліквідації наслідків аварій та стихійних лих // Наукові записки, ХЕПУ. - 2011. - № 1 (10).

11. Кузніченко О.М. Задачі забезпечення безпеки життєдіяльності з метою мінімізації витрат на проведення робіт з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій // Наукові записки, ХЕПУ. - 2013. - № 2 (15).

*Кузніченко О.М.,
кандидат технічних наук, доцент,
доцент кафедри трудового, аграрного,
екологічного права та соціального захисту населення
Харківського економіко-правового університету
Надійшла до редакції: 13.12.2014*

УДК 35.087(430)

ПРАВОВИЙ СТАТУС ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ У ФЕДЕРАТИВНІЙ РЕСПУБЛІЦІ НІМЕЧЧИНІ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ

Небеська М. С.

Стаття присвячена правовому статусу державних службовців у Федеративній Республіці Німеччині. Автор досліджує права та обов'язки окремих категорій державних службовців. Головна мета статті - виявлення та запозичення для України окремих правових норм, що регулюють правовий статус державних службовців.

Ключові слова: державний службовець; категорії державних службовців; правові норми.

Статья посвящена правовому статусу государственных служащих в Федеративной Республике Германии. Автор исследует права и обязанности отдельных категорий государственных служащих. Главная цель статьи - выявление и заимствование для Украины отдельных правовых норм, регулирующих правовой статус государственных служащих.

Ключевые слова: государственный служащий; категории государственных служащих; правовые нормы.

The article is devoted to the legal status of civil servants in the Federal republic Germany. The author examine the rights and obligations of certain categories of public sluzhbotsiv. The main purpose of the article - identifying and borrowing for Ukraine particular legal rules rehulyuchyuh legal status of civil servants.

Keywords: civil servants, categories of public sluzhbotsiv; legal rules.

Сучасний правовий статус державних службовців України потребує якісного реформування. Для досягнення цієї мети доцільно запозичити зарубіжний досвід, оскільки це дозволить краще зрозуміти логіку еволюції правового статусу державного службовця й визначити шляхи його покращення. Зважаючи на це, у нашій статті ми розглянемо особливості правового статусу державних службовців у Федеративній Республіці Німеччині як одній із передових держав Європи.

Окремі аспекти правового статусу державних службовців у Федеративній Республіці Німеччині (далі - ФРН) досліджували такі вчені, як: І. Василенко, У. Баттіс, В. Бергманн, Н.Т. фон Генер, О. Ноздрачев, Т. Маунц, Б. Швенгер та ін. Проте в рамках активізації процесів удосконалення національного законодавства, яке регулює права та обов'язки державних службовців, запозичення позитивного зарубіжного досвіду, у даному випадку ФРН, - становить особливий науковий інтерес і, безперечно, є актуальним.

Мета статті полягає в дослідженні особливостей законодавчого регулювання правового статусу державних службовців у Федеративній Республіці Німеччині, з метою запозичення позитивного досвіду для України.

© М.С. Небеська, 2015